

35M2

Radeq Brousil

Ladislav Babuščák

Obraz vs. Reflexe

Galerie 35 m²
Víta Nejedlého 23
Praha 3

Výstava trvá
20/8–20/9/2009

Otevřeno
pondělí–pátek 10–19 hodin
víkend 12–19 hodin

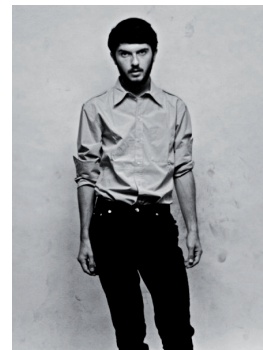
www.35m.cz
www.cafepavlac.cz

narozen 27/7/1980 v Nitre

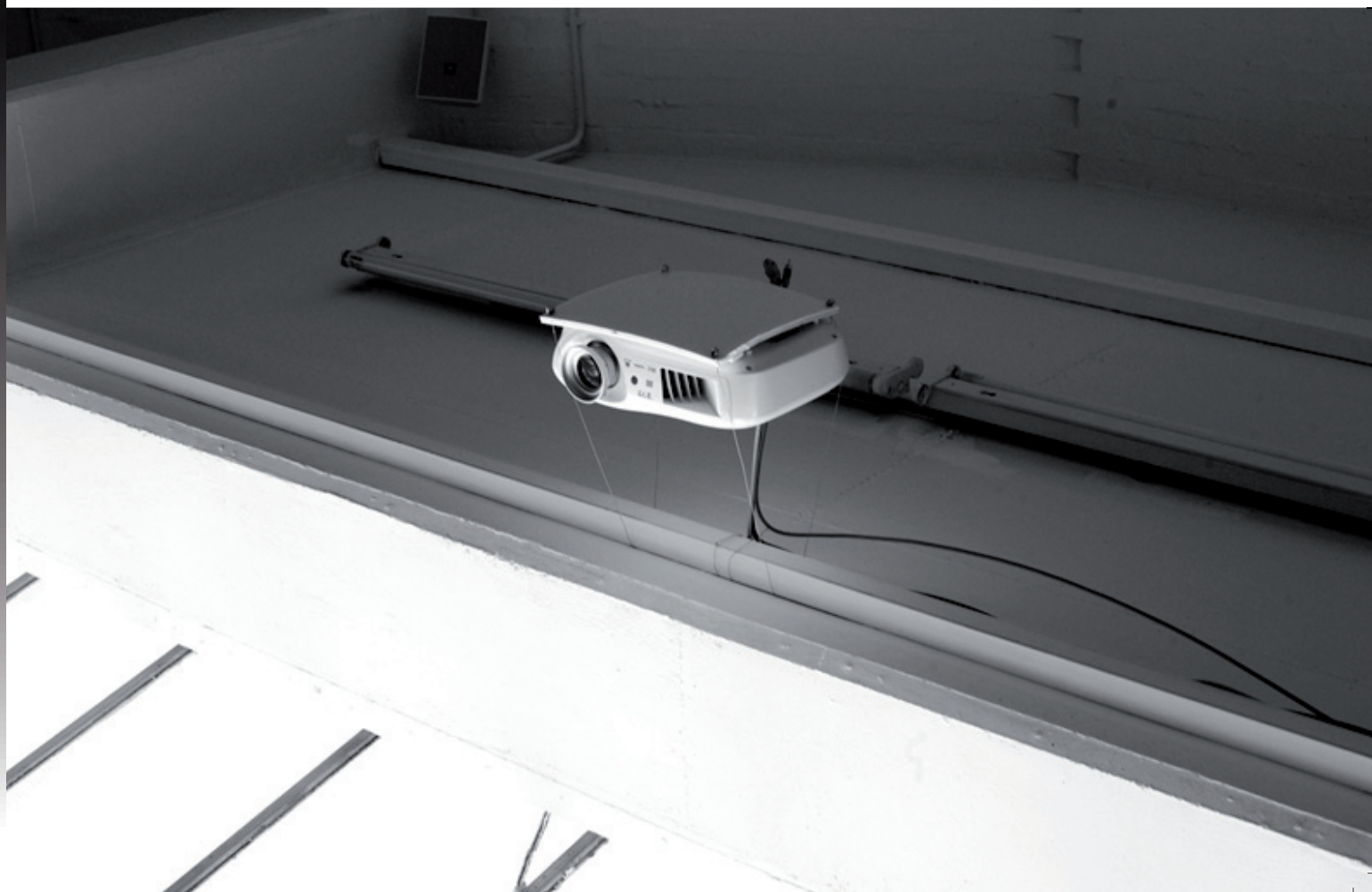
2002–2009
Vysoká škola Uměleckoprůmyslová
v Praze, ateliér Fotografie

Absolvoval stáže v Bruselu, Montrealu
a Londýně. V současné době bydlí
v Praze, kde se věnuje volné tvorbě,
hudební produkci a pěstování kníru.

narozen 5/2/1985 v Prešove

Od roku 2005 je studentem FAMU
v Praze obor Fotografie. Absolvoval
stáž v Nice. V současné době žije
v Praze. Ve své tvorbě se věnuje
tématům monochromu ve fotografii,
propojování náboženství se
současným uměním a intenzivnímu
poslechu alba „Only by night“ kapely
Kings of Leon.

Na počátku bylo Slovo a to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. Ono bylo na počátku u Boha. Je velké pokušení učinit ducha explicitním. Jestli si přeješ vidět: Poslouchej! Slyšení je krok vpřed směrem k vidění. Zdegenerovaná forma slova transverzální, je interdisciplinarita. Ale co snaha propojovat různorodé, aniž by se eliminovala různost? Do dějin a do jejich linearity se věci zařazují sami. Příliš vysoko / Příliš nízko / Příliš hlučně / Příliš jemně / Příliš brzo / Příliš pozdě. V největším umění je pocit symetrie dosažen přes asymetrii. Dokonalost je nelidská a exaktnost není přesnost. Metafora není obraz.

Něco přesně řečeno neznamena, že je řečeno exaktně. Malba – distribuovaná barevná pasta na tvrdé podložce. Také když dělám umění mám jen dobré způsoby. Je tak lehké udělat něco zajímavého, ale tak těžké udělat něco dobře! Zasluhující si věčnou slávu ať je jenom ten, kdo zvítězí nad sebou samým.

Nikdo nepřeskočí vlastní stín / nikdo nepřeskočí vlastní zdroj / nikdo nepřeskočí lůno své matky. Mozartova poslední symfonie je čitelná v Beethovenově první. Jsem autor v množném čísle s jedním stínem. Zář práce je prázdná zář, ale opravdu krásně září jen když je osvětlená ještě jiným světlem. Karl Marx nikdy neviděl americkou půdu. Debussy nikdy neviděl Daleký východ a J. S. Bach nikdy nespatriil Itálii. Pociťovat touhu po sjednocení s něčím, či někým je podmíněno tím, že jsme od toho odloučeni. Po premiéře 9. symfonie, kterou Beethoven i sám dirigoval se musel obrátit, aby viděl aplaus – naprosto nic neslyšící se rozplakal. Jestli jsme souzení, tak nás zajímá, jestli je soud spravedlivý a ne jestli má pravdu. Říkat, že $1+1=2$ je pravda, je urážka slova pravda. Vše je méně, než je. Vše je víc a co je v závorkách, čte se také. V křesťanství říká Bůh jen tak mimochodem člověku: Nehraj tragédii, čili nebe a peklo na zemi. Nebe a peklo jsem si vyhradil já! Těžko vědět co ví chytrý, ale okulár i toho největšího dalekohledu nesmí být větší než oko. Svět je vše, co je zkrátka tak!